

ЕНЕРГЕТИК ЖИТОМИРЩИНИ

№4, грудень 2006 року

22 грудня - День енергетика!

Шановні колеги, працівники ВАТ "ЕК "Житомиробленерго", дорогі наші ветерани!

В черговий раз ми напередодні нашого професійного свята - Дня енергетика. В цьому році наша галузь відзначила ювілейний рубіж - в жовтні виповнилося 110 років з часу появи електроенергії на Житомирщині. За більше ніж столітню історію наші попередники, цілі покоління ветеранів здобували славу дисциплінованих, самовідданих, технічно грамотних працівників, які завжди знаходилися на вістрі технічного прогресу, розвитку і розквіту нашого краю. Хтозна, чи знайдеться в нашому регіоні ще одна галузь, яка протягом сотні років невпинно, масштабно і безперервно розбудовувалась, вдосконалювалась, міцніла і мужніла. Без енергетики і енергетиків давно ніхто не уявляє свого життя ні у великих і сучасних мегаполісах, де проживають мільйони людей. Повсюди знання і вміння, професіоналізм, сумління і завзяття наших працівників є чи не найголовнішим джерелом тепла, світла, зручностей і комфорту, а зрештою - запорукою певності, стабільності, надійності самопочуття багатьох людей.

Цьогорічне професійне свято ми зустрічаємо з немалими здобутками. Не вдаючись до розмаїття цифрових показників, відсотків і порівнянь, можемо твердо, сміливо і відповідально стверджувати - ми стали кращими, успішнішими, ми рухасмося вперед. Думаю, це відчувають десятки, сотні тисяч наших співгромадян: юридичних і фізичних осіб, яким ми пропонуємо послуги найвищої якості, забезпечуючи і вдосконалюючи надійне енергопостачання усіх наших абонентів - великих і найменших споживачів. Впевнений, що наші потужні кроки по шляху вдосконалення роботи всіх наших підрозділів позначаться лише у позитивний спосіб і на самопочутті наших працівників - колективу справжніх професіоналів, об'єднаних корпоративним духом солідарності, виручки, взаємодопомоги.

З нагоди свята бажаю колективу ВАТ "ЕК "Житомиробленерго" впевненості і процвітання, добробуту і благополуччя, а ще завзяття, окриленості і дерзання. Щастя, здоров'я, оптимізму і вам, шановні наші ветерани, чії настанови для нас завжди будуть мудрим дороговказом. Всім разом - миру, любові і удачі!

Зі святом вас, шановні друзі!

Від імені правління і профкому
голова правління-генеральний директор

Левицький А.В.

«ВС ЕНЕРДЖІ ІНТЕРНЕЙШНЛ УКРАЇНА»: МАЙБУТНЄ ІНВЕСТУЄМО СЬОГОДНІ

Зустрічі представників житомирських мас-медіа з головою правління-генеральним директором ВАТ "ЕК "Житомиробленерго" Анатолієм Левицьким мають гарну, навіть педантично стабільну періодичність. Як правило, раз в місяць Анатолій Володимирович має достатньо важливої інформації, яку доволі сповна і деталізовано доводить до журналістів. Ось і нещодавно, на старті, власне, зимового календаря, А.В.Левицький охоче відповів на запитання, які об'єднувалися темою підсумків виробничої діяльності ВАТ "ЕК "Житомиробленерго" (яке є підприємством у структурі ТОВ «ВС Енерджі Інтернейшнл Україна») у 2006-му році.

- Отже, Анатолію Володимировичу, якими вузловими моментами, пунктами, основними напрямками в роботі енергопостачальної компанії "Житомиробленерго" був позначений поточний рік?

- Мабуть, багато напрямків, як ви кажете, пунктів нашої роботи можна назвати, для цього варто взяти цілий ряд програм і завдань, які ми виконували і, можна сказати, виконали в цьому році. Однак я хотів би стисліше і коротше зазначити, що основне наше завдання - енергетична безпека Житомирщини - ми виконуємо без особливих зауважень чи тим паче нарікань з боку споживачів. Більше того, ми з кожним днем покращуємо надійність електропостачання, вдосконалюючи його схеми і вдаючись до солідного технічного переоснащення нашої інфраструктури. Тобто, поряд із завданнями з надійної експлуатації наших об'єктів ми постійно інвестуємо чималі кошти у розвиток.

- У вас, здається, намічені багатолітні інвестиційні програми?

- Так, програми з інвестування у нас дійсно є, вони неухильно виконуються, і можемо зазначити, що загалом за останні чотири роки в господарство ВАТ "ЕК "Житомиробленерго" вкладено 174 мільйони гривень. Нині ми маємо обриси, основні показники інвестиційної програми на наступний, 2007-й рік. Загалом планується вкласти 29,3 млн. грн. коштів. З них 60% призначатимуться виключно для будівництва і модернізації електромереж та устаткування. Більше семи мільйонів витратимо на встановлення нових електронних лічильників. Переконалися у можливостях автоматизованої системи управління підстанці-

ями і плануємо надалі її поширювати у всіх підрозділах нашої енергопостачальної компанії. Продовжуємо програму впровадження комплексної телемеханіки, яка успішно працює у Новограді-Волинському і Бердичеві, а в наступному році прийде на допомогу колективу Коростенського РЕМу. Загалом ця робота буде продовжуватись упродовж ще кількох наступних років, але вже сьогодні ми усвідомлюємо, що телемеханіка в невеликих обсягах має бути присутньою на кожній трансформаторній підстанції. Тоді б ми мали вчасний і гарантійний сигнал щодо місця несправності, а також могли б реагувати на сигнали аварійної сигналізації.

Один мільйон гривень у 2007 році плануємо направити на виконання заходів з комп'ютеризації найважливіших відділів і робочих місць. У цьому стосунку ми зробили достатньо чимало, однак резерви для досконалості в плані комп'ютеризації ще є. Чимало коштів (також близько мільйона гривень) планується витратити у 2007 році на закупівлю автотранспортної і спеціалізованої техніки, яка працює у нас особливо інтенсивно і вимагає або ж частих капремонтів, або ж заміни.

- Нині популярною темою стали проблеми енергозбереження...

- Не популярною, а життєво необхідною. Ми маємо навчитися правильно і заощадливо, бережливо ставитись до використання енергоносіїв. Хотілося б зауважити і підкреслити необхідність переходу споживачів на режим споживання і обліку електроенергії з поділом на денний і нічний час. Вночі, коли спадають піки споживання електроенергії, вона знаходиться у надмірній кількості, і споживачеві, який погодиться на споживання саме у нічний час, її мож-

ливо продавати дешевше. Інтерес, як легко переконатися, взаємний. Це треба зрозуміти і якомога ширше використовувати.

- А яка ситуація щодо тарифів для юридичних споживачів сьогодні?

- Це дуже важливе питання. Воно має суттєві технічні інженерні обґрунтування, однак різниця між величиною тарифів на електроенергію в залежності від регіону має відчутні економічні, а іноді і політичні наслідки. Адже величина тарифу на електроенергію в регіоні може бути привабливою для інвестора, а може й навпаки відштовхувати до пошуку кращих і вигідніших умов. В цілому може зауважити, що упродовж поточного року ми спостерігали за уніфікацією тарифів в межах держави. Так, наприклад, з травня 2006 року споживачі електроенергії, які належать до першого класу, сплачують за однаковим тарифом в усіх регіонах України.

- Анатолію Володимировичу, відомо, що чимало працівників очолюваного вами колективу обрані в цьому році депутатами різних рівнів. Вам особисто як депутату обласної ради громадська робота дає поживу для роздумів, висновків?

- Ви знаєте, депутатське звання, депутатський значок - не атрибут для гордині чи зазнайства. Участь у роботі депутатської комісії, підготовка до сесій змушують вивчати безліч питань, з якими раніше не був тісно пов'язаний. Звичайно, часу на все це витратити доводиться аж занадто багато, але, погодьтесь, задоволення отримуєш неабияке, якщо вдається вирішити виниклу проблему, досягти компромісу у непростій чи навіть конфліктній ситуації. До того ж, депутатське звання зобов'язує до вияв-

лення своєї політичної, громадської позиції. Для мене, наприклад, не стоїть питання про те, чим були страшні 1932-1933 роки для мого рідного села Яроповичі. Які можуть бути сумніви чи заперечення того, про що треба зберігати святу пам'ять.

- Анатолію Володимировичу, а як благодійництво, меценатство, спонсорство: ці слова можна використовувати у сполученні з ВАТ "ЕК "Житомиробленерго"?

- Я б до таких високопарних висловів не вдавався, а скажу лише, що повз страждання, прохання допомогти у скруті не проходимо. Суттєву допомогу надаємо знедоленим діткам з Коростенського реабілітаційного центру "Віри, Надії, Любові", Тетерівського будинку-інтернату, на що кожного місяця виділяємо десятки тисяч гривень. Допомогаємо не лише грошима, але й певними послугами, тим, що вміємо і можемо робити. Святою справою вважаю відновлення колись зруйнованих або побудову нових церковних храмів. А взагалі всього не запам'ятаєш, та й головне - це допомогти, а не пам'ятати, що це ти робиш для певного звіту чи рапорту.

- Отже, рік, що завершиться, можна вважати успішним для вас і енергопостачальної компанії в цілому?

- Рік ще не завершився, але всі ознаки того, що це був плідний рік, рік напруженої праці і зримих результатів, ми вже маємо. Хотілося б, щоб і надалі ситуація не погіршувалася.

- Ми вам цього щиро бажаємо.

- Дякую.

Записав В.ДОБРОВІНСЬКИЙ.

ДЕСЯТИЙ «ДЕНЬ» ПРОХОДИВ У БЕРДИЧЕВІ

Сергій КОВАЛЬ,
начальник
центральної
диспетчерської служби

27 жовтня 2006 року програма проведення Дня оперативного працівника розпочалася із традиційного елементу - показового заняття бригади оперативної групи Бердичівського РЕМу, яка продемонструвала все найновіше і найвне в підрозділах ВАТ "ЕК "Житомиробленерго" устаткування та обладнання в умовах виникнення надзвичайної ситуації і виниклої у зв'язку з цим необхідності виведення з-під напруги певної ділянки електромережі. Зауважимо, що показове заняття пройшло бездоганно, дії працівників були оцінені на "відмінно".

Можна по-різному оцінювати необхідність і користь від проведення Дня оперативного працівника, однак спільним знаменником усіх проведених протягом десяти років подібних заходів є надзвичайно великий обсяг робіт у РЕМі, який визначено базовим для проведення відповідального заходу. От і цього року підстанція "Бердичів" напередодні була приведена до справді зразкового стану. Звісно, що колектив Бердичівського РЕМу неабияк попращував, аби прийняти гостей і учасників відповідального зібрання на належному рівні. Директор РЕМу Володимир Самчук розповів про роботу очолюваного ним колективу з майже двохсот працівників.

РЕМу. Загалом, за словами технічного директора ВАТ "ЕК "Житомиробленерго" Юрія Павловського, заходи з втіленням і впровадженням телемеханізації в структурних підрозділах мають величезний потенціал і ефект. Звісно, що вони вимагають чималих капіталовкладень, коштів і, зрештою, часу. Але там, де телемеханізація втілена в життя, - там інші стандарти роботи і, звісно, інші результати. У своєму виступі перед представниками диспетчерських служб і персоналу Юрій Семенович повідомив про деякі принципи зміни у підходах до оцінки діяльності енергопостачальних компаній. Національна комісія регулювання електроенергетики (НКРЕ) України підготувала в 2006 році систему оцінок діяльності енергопостачальних компаній стосовно їх надійності в процесі енергопостачання. Система запроваджується вже в цьому році, а мета цієї новації - визначити середні показники тривалості відключення споживачів з тим, аби такі показники були мінімальними, а енергопостачальні компанії відчували відповідальність за цілком реальні показники. Безумовно, що неабияк роль у досягненні надійного і безперервного енергопостачання належить саме оперативному-диспетчерському персоналу.

Щодо конкретних тенденцій у роботі оперативного-диспетчерських служб, то зазначалось, що після сплеску порушень у 2005-му році, 2006-й рік видається дещо стабільнішим і кращим з огляду на показники оцінки роботи диспетчерського персоналу. Між тим, варто зауважити, що середній вік диспетчерів значно помолодшав, а це означає, що важливим напрямом роботи в найближчі місяці стане інтенсифікація системної роботи з підвищення кваліфікації. Водночас саме ланка оперативного-диспетчерського персоналу зазнає так званого процесу кадрової оптимізації: на цілому ряді підстанцій 35/110 кВ очікується скорочення персоналу чергових працівників. Натомість, як вже зазначалось вище, в дію вступає сучасне обладнання, насамперед - телемеханічне.

Звичайно, що День оперативного працівника - це час для відвертої, правдивої розмови, коли аналізуються проблеми, недоліки. В Бердичеві якраз і зазначалось, що вже в 2006-му році ряд диспетчерів ВАТ "ЕК "Житомиробленерго" мали зауваження і догани, а це вже є причиною для певних висновків по оперативному-диспетчерському персоналу.

Юрій ПАВЛОВСЬКИЙ,
технічний директор

Олександр БРАЦЕНКО,
заступник
головного інженера
Бердичівського РЕМу

При цьому звернув особливу увагу на заходи, що поліпшують технічний стан і можливості оперативного реагування на ситуації, оцінки виконання специфічних технологічних операцій. Зокрема, йшлося про телемеханіку, телемеханізацію електричних мереж. Технічні новації, втілені на всіх розподільчих пунктах Бердичівського РЕМу, додали сучасності, надійності у роботі підрозділу в цілому - тепер можливість спостереження, замірів, прийняття найрізноманітніших висновків і рішень стала основою для мобільності, виваженості, економності і ефективності бригад і служб

лу енергопостачальної компанії. Найбільше зауважень висловлювалося на адресу оперативного-диспетчерських груп Коростишівського, Олевського, Баранівського та Андрушівського РЕМів. Як і ж найтисліві порушення, виявлені під час перевірок, рейдів, проведення навчальних заходів з техніки безпеки та охорони праці?

На жаль, більшість з них не є проявами низької кваліфікації персоналу, а ось уважності, дисциплінованості, педантизму і, зрештою, відповідальності певним працівникам справді не вистачає. За словами начальника центральної диспетчерської служби Сергія Олександровича Ковалю, найслабшою ланкою в роботі оперативного-диспетчерського персоналу є недостатній контроль за оформленням нарядів-допусків. Часто нехтується елементарна пере-

вірка згідно схем, а випадки, коли персонал "забуває" ознайомитися з інструкціями, не можна вважати просто невинною формальністю. Якщо диспетчер має проблеми і з внесенням переліку електроопор з дефектами або неправильно робить виравлення в наряді, це також не може вважатися дрібничкою. Так само, як і непроставлена дата видачі наряду. Варто зазначити, що рівень вимогливості саме до працівників оперативного-диспетчерського персоналу особливий. Одному з диспетчерів Баранівського РЕМу довелося попроситися з роботою за допущені грубі помилки. Належну оцінку з боку керівництва ВАТ "ЕК "Житомиробленерго" отримали працівники Андрушівського РЕМу, які виконували роботи без оформлення наряду допуску. Втім, прикладів недбалого ставлення до своїх обов'язків не так вже й багато. Натомість більшість працівників ОДГ працюють стабільно і сумлінно, ретельно і скрупульозно дотримуючись встановлених правил, наказів та посадових інструкцій. Оперативного-диспетчерський персонал Черняхівського, Народицького, Червоноармійського, Романівського, Ємільчинського та Чуднівського РЕМів протягом останніх років мають лише позитивні показники, дотримуються всіх вимог і настанов, вказівок і рекомендацій. Варто зауважити, що увага до працівників оперативного-диспетчерських груп є винятково великою і систематичною. В сімнадцяти РЕМах у розпорядженні служб протягом останніх років з'явилися спеціалізовані автомобілі УАЗ "Фермер", в більшості РЕМів диспетчерські служби мають оновлені комп'ютерні місця. Можна вважати непоганим показником і той

статистичний факт, що 21 диспетчер з усіх підрозділів ВАТ "ЕК "Житомиробленерго" в цьому році пройшов курси підвищення кваліфікації. Якщо такий настрій і подібні темпи будуть збережені і надалі, то проблем з оперативного-диспетчерським персоналом буде, очевидно, менше, ніж дотепер.

Зрештою, хотілося б зауважити, що значна увага і навіть опіка щодо роботи оперативного-диспетчерських кадрів в усіх підрозділах ВАТ "ЕК "Житомиробленерго" завжди приносила і продовжує приносити вагомі результати у різних напрямках і в більшості галузей діяльності енергопостачальної компанії. Зрештою не варто забувати доволі переконливий факт: чимало працівників керівного складу багатьох підрозділів ВАТ "ЕК "Житомиробленерго" свого часу пройшли випробування й гарт саме в рядах оперативного-диспетчерського персоналу.

Багато цікавої, взаємно корисної інформації звучало того дня у виступах учасників наради, яка стала серцевиною проведення дня оперативного працівника. Завершувався десятий ювілейний День оперативного працівника на підстанції 110/35/10 кВ "Бердичів", де проходило показове заняття з виводу в ремонт трансформатора потужністю 25 МВА з включенням ремонтної перемички 110 кВ. Господарі заходу - оперативного-диспетчерська бригада Бердичівського РЕМу - працювали на відмінно, за півтори години виконавши всі поставлені завдання. На цей раз учбові.

А. МЕЛАМЕД.

«ВІРА, НАДІЯ, ЛЮБОВ» МАЮТЬ ПІДТРИМКУ І ДОПОМОГУ ЕНЕРГЕТИКІВ

В одному із густонаселених мікрорайонів древнього Коростеня, неподалік від місця скупчення місцевих вокзалів вже декілька років живе і працює унікальна за багатьма вимірами та своїм призначенням установа - соціально-психологічний реабілітаційний центр для дітей "Віри, Надії, Любові". У приміщенні колишнього дитсадку, який тривалий час не функціонував, в кінці 2002 року за ініціативою Олени Станіславівни Барсук було створено домівок для дітей, які, в силу багатьох причин, за присутності живих батьків домашнього тепла позбулися або ж ніколи не відчували зовсім. Ініціативну і небайдужу до дитячих поневірянь та страждань жінку підтримав коростенський міський голова Володимир Москаленко (за його участі створений Благодійний дитячий Фонд Святого Миколая), а далі - доброї душі люди, колективи, небайдужі до дитячих бід. Про дитячий центр у Коростені досить швидко дізналися й іноземці, а найбільше допомогли посланці норвезької місії "Віри, Надії, Любові". Важко, звичайно, уявити, як можна утримувати достатньо велике приміщення площею в 670 квадратних метрів лише на умовах благодійної допомоги, водночас забезпечуючи кільком десяткам дітей домашній затишок і належний мікроклімат. По-справжньому знає про це Олена Станіславівна Барсук і декілька членів очолюваного нею жіночого колективу.

Важко розповідати про те, чому і з яких обставин прибувають до реабілітаційного центру маленькі діти, які зазнали за перші роки своєї гріхої долі стільки поневірянь, жорстокості і лиха, скільки дехто із дорослих людей не бачили за все своє життя. Багато хто з нас бачив дитячі будинки, школи-інтернати, які працюють за давно встановленими правилами, інструкціями, стандартами. До реабілітаційного центру потрапляють діти, про умови існування яких часто ніхто не знає, а якщо і знає, то (також в силу багатьох причин) не хоче цього усвідомлювати, це помічати і належним чином реагувати. Діти-бродяги, хлопчики й дівчатка, які іноді з часу народження не знали не те що тепла і ласки, а навіть найпростіших проявів людської поведінки, з часом перетворювалися в маленьких звірят, яких не приймали жодна з дитячих установ. І лише в центрі "Віри, Надії, Любові" дивним, не завжди збагненим чином, діти приходили до тьми, оживали, вчилися елементарним навичкам людського співжиття. Іжа, кухня, посуд, туалет ставали першими кроками їх соціального досвіду, разом з яким малеча (часто в 5-6 років) вчилася говорити, сидіти, одягатися і т.п. Цілодобово в центрі "Віри, Надії, Любові" живуть 20-30 дітей, у яких сім'я практично і фактично немає. За час перебування дитини в центрі (а це дев'ятьмісячний термін) відбуваються складні процедури позбавлення горабатьків формальних батьківських прав, а малюк набуває статусу сироти. Вже після завершення терміну перебування у реабілітаційному центрі дітей очікує інтернатська доля, а кому винятково пощастило - прийомна сім'я. Олена Станіславівна Барсук з такою сім'єю у нас ще дуже мало, а про дитячі будинки сімейного типу більше

говорять і досить повільно їх створюють. За дев'ятьмісячний період перебування у реабілітаційному центрі діти й справді народжуються заново. Спраглі за душевною теплотою, охочі до ігор і співів, навчання і малювання, вони, ніби конпенсуючи втрачені місяці й роки раннього дитинства, пробують жити біля справжніх добрих і турботливих мамусь. Одна із них - вихователь-психолог Ольга Миколаївна Майстренко - вся в оточенні дитячих іграшок і творчості. Вона ж нам розповіла дивні і, мабуть, незбагненні речі: на початку свого перебування в центрі діти малюють і зображають все довкола побачене лише в чорному кольорі. Мабуть-таки, чорне - то сум, горе та печаль. Вже потім дитячі душі відходять від темряви та холоду і оживають. Веселими малюнками, віршиками й пісеньками. "Ми грибочки лісові, звати нас опеньки", - лірично, але по-осінньому тужливо завели дружну пісеньку причесані, охайні й

акуратні хлопчики й дівчатка. Потроху наша розмова з О.С.Барсук торкнулася й суто господарських проблем. Зрозуміло, що повсякденні питання, побутові проблеми займають не менше часу і сил, аніж турботи та опіка суто дитячими клопотами. Олена Станіславівна розповідає, що в долі очолюваного нею закладу "трохи розвиднілося" від нагромаджень і складнощів тоді, коли до "Віри, Надії, Любові" завітав разом з мером Коростеня голова правління-генеральний директор ВАТ "ЕК "Житомиробленерго" А.В.Левіцький. Підтримка енергетиків виявилася вчасною і небачено могутньою: наче до оселі після довгих очікувань сім'ї завітав давно очікуваний батько. Довгостроковий договір,

який для переконливості своїх намірів уклали з реабілітаційним центром енергетики, вселив спочатку надію, а трохи згодом - підкріплену реальною допомогою і конкретними справами впевненість. Відтепер реабілітаційний центр і його маленькі мешканці мають власне, огорожене височенним парканом подвір'я, на якому вже наступної весни з'являться казкові ігри майданчики, альтанки. Завдяки допомозі компанії "VS Energy International Ukraine" структурною ланкою якої є ВАТ "ЕК "Житомиробленерго", в центрі з'явиться своє автономне опалення, буде відремонтовано 150 квадратних метрів підлоги, діти виходитимуть на захищену огорожею територію через свій ганок.

"Наша зустріч з Анатолієм Володимировичем і очолюваним

Олена Станіславівна Барсук

ним колективом відбулася завдяки великому поклику, - визнає Олена Станіславівна Барсук. - Ми бачимо, з якою ретельністю, старанністю і добротністю виконуються роботи щодо обцяної допомоги". Заступник коростенського міського голови Олександр Нижник, з яким нам довелося зустрітись і поговорити про життя "Віри, Надії, Любові", майже одразу відзначив, що такої відчутної масштабної допомоги, як від енергопостачальної компанії "Житомиробленерго", реабілітаційний центр ще не від кого не отримував. Відтепер і віра, і надія у те, що центр може розвиватися, а за належної уваги з боку держави і вищих владних структур стати навіть дитячим будинком сімейного типу, є у колективу людей, яких очолює Олена Барсук. Втім, добро і справедливість, співчуття і допомога мали-таки зустрітись. За всіма законами Божої волі і благодаті. І завітали до "Віри, Надії, Любові". Схоже, що всерйоз і надовго.

А.Терлецький.

«ВС ЕНЕРДЖІ ІНТЕРНЕЙШНЛ УКРАЇНА»: НЕ МЕЦЕНАТСТВО, А ПРОСТО БАТЬКІВСЬКА ДОПОМОГА

Між тим, приміщення, збудовані чотири десятки років тому, вимагають ретельнішого догляду і обов'язкових ремонтів. Саме для цього коштів бракує найбільше. Ось, до прикладу, хлопці в інтернаті мають потяг до занять спортом. Варто зазначити, що педагогічні передумови для цього є. Окрім обов'язкових і щоденних навчальних занять, тут постійно працюють три штатних тренери з обласного спортивного клубу "Інва-спорт", які проводять заняття в секціях з легкої атлетики, футболу, настільного тенісу. Вже чимало років тут мріють про власний, нехай і невеличкий спортзал, але по-справжньому за його облаштування взялися, коли надійшла допомога від турботливих людей. Близько шістьдесяти тисяч гривень виділено для реконструкції великого приміщення і пристосування його під спортзал. І кошти ці для дітей-інвалідів виділені ВАТ "ЕК "Житомиробленерго". Енергетики в Терерівці - знані і постійні спонсори, шефи, благодійники. За словами директора Зарічанського РЕМу Олександра Комарчука, співпраця і допомога зав'язалися у них з будинком-інтернатом зі свята Миколая, коли дітям вирішили подарувати цукерки. Водночас ближче побачили не лише дітей, а й умови їхнього життя, навчання, відпочинку. Трохи згодом подарували закладу телевізор, а тоді придивилися до тих проблем, які інтернат без сторонньої допомоги ніколи сам не вирішить. Так визріла думка про переобладнання спортивної зали. Водночас керівництво ВАТ "ЕК "Житомиробленерго"

виділило десять кубометрів ділової деревини для ремонтних робіт всередині приміщення інтернату. Поряд з інтернатом знаходиться восьмиквартирний будинок для персоналу, який працює в спеціалізованому навчальному закладі. Силами Зарічанського РЕМу тут було здійснено цілий комплекс робіт з оновлення електрообладнання, встановлення лічильників. Тепер енергетики мають наміри виконати значний обсяг робіт із заміни електричних проводів на території інтернату. Йдеться насамперед про обладнання електромережі ізольованими проводами з метою забезпечити перебування дітей на території закладу.

Олег Гончаров, директор школи-інтернату

За словами директора школи-

Тетерівський дитячий будинок-інтернат для дітей з вадами розумового розвитку заповнений понад сорок років тому, а сьогодні тут щорічно живе і навчається сотня дітей, юнаків і дівчат віком від чотирьох до двадцяти п'яти років. Директор цього навчального закладу Олег Володимирович Гончаров, розповідаючи про життя очолюваного ним колективу, зауважив, що і навчання, і виховання мешканців закладу проходить згідно всіх передбачених вимог, методик і настанов. Знову ж таки, педагогічний персонал, працівники допоміжних служб намагаються зробити все, щоб діти мали достатньо уваги, тепла і затишку. Найбільшою проблемою вже протягом цілого десятироків для інтернату є певне відчуття матеріальної скрути, адже якщо на медичне обслуговування, харчування, зарплату для працівників виділяється (вчасно і повністю) гроші держава, то ось в ситуації з експлуатацією, ремонтами величезного, з десяток гектарів за площею, господарства інтернату є неабиякі проблеми.

інтернату Олега Гончарова, його підопічні відчувають прояви благодійності доволі часто, однак найнадійнішим і найкориснішим з-поміж усіх меценатів і спонсорів можна сміливо називати колектив ВАТ "ЕК "Житомиробленерго". Тим більше, що тетерівським будинком-інтернатом і допомогою переймаються і в холдинговій компанії "ВС Енерджі Інтернейшнл Україна", до складу якої входить ВАТ "ЕК "Житомиробленерго". До речі, і в самому будинку-інтернаті про своїх бла-

годійників і опікунів теж добре знають, адже, щоб там не говорили про те, що діти мають серйозні вади з розвитком, соціальною адаптацією, але кожен, хто бував в інтернаті, переконливо скаже, що діти розуміють і стократ напевне знають: їм прийшли допомагати, посміхнутись, подарувати частку душевного тепла. За це діти вдячні, і вдячність та - від Бога.

В.МОШКІВСЬКИЙ.

РІК 2006-й: ПОРА ЮВІЛЕЇВ

Наказ №148 від 22 листопада 1966 року, виданий Житомирським енергетичним управлінням сільського господарства, став початком історії Попільнянського РЕМу, який в кінці листопада 2006 року відзначив свій сорокарічний ювілей. Нинішні покоління мешканців Попільнянського району навряд чи й згадає в деталях, як і за яких умов проходило створення РЕМу. Втім, чимало людей старшого покоління пам'ятають, яким добром і небаченою на той час розкішшою стала суцільна електрифікація, яка торкнулася кожної оселі навіть найменшого села. Перший директор Попільнянського РЕМу Петро Кирилович Орданський згадає, що темпи централізованої електрифікації району були дуже високими, і вже у 1969-му році кожна хата на Попільнянщині була електрифікована. Цю подію зга-

дують і велично переповідають багато хто з ветеранів місцевої електроенергетики. Згадують, як їхнього директора Петра Орданського у тому ж таки 1969-му нагородили медаллю "За доблесний труд" за перше місце серед недавно створених РЕМів у більшості районів Житомирщини. На урочистому вечорі, присвяченому 40-річчю створення Попільнянського РЕМу, П.К.Орданський був серед почесних гостей, удостоєний вітального слова і звичайно - нагород і подяк, які виголошували керівники ВАТ "ЕК "Житомиробленерго". На зустріч з колегами до зали районного Будинку культури прибуло багато гостей, які виголошували промови, нагороджували і вітали ветеранів місцевої енергетики, а також представників нинішнього покоління Попільнянського РЕМу - одного з найкращих підрозділів

Нинішній, 2006-й, рік, що невпинно завершує свою календарну ходу, в історії електроенергетики Житомирщини відмітний багатьма ювілеями. Нагадаємо, що саме у тепер вже далекому, віддаленому від нас чотирма десятиліттями, 1966-му, році на Житомирщині було утворено цілий ряд нових енергетичних підприємств - районів електромереж. У Попільнянському районі 40-річчя з часу створення РЕМу відзначали 24 листопада 2006 року.

ВАТ "ЕК "Житомиробленерго". Найдовше часу на сцені довелося тримати слово голові правління-генеральному директору енергопостачальної компанії Анатолію Левицькому. Разом з фінансовим директором ВАТ "ЕК "Житомиробленерго" С.Г.Безшурином Анатолій Володимирович виконував почесну місію вітань, побажань та нагороджень. Мало хто з числа присутніх у святковій залі людей не піднімався на сцену: одні прагнули поздоровити ювілярів-енергетиків, а інші отримували нагороди, подяки, подарунки і квіти за багаторічну невтомну працю чи зразкове виконання щоденних виробничих завдань та обов'язків. Вслід за першим керівником в історії Попільнянського РЕМу П.К.Орданським згадали і його наступника - Володимира Петровича Мерзлого, під керівництвом якого господарство і виробнича база району електромереж міцніла, розширювалася, невпинно модернізувалася, а в 1986-1987 роках попільнянські енергетики вселилися в нове приміщення РЕМу, поруч з яким одразу ж з'явилися гаражі для зберігання техніки. Звичайно і цілком природно, що найбільше часу під час ювілейних урочистостей на святковій сцені довелося перебувати нинішньому директору Попільнянського РЕМу - Миколі Корзуну. Микола Миколайович четвертий рік очолює нинішній РЕМ-ювіляр і вже здобув славу і визнання сучасного фахівця-керівника, який ні на крок не відступає від свого проголошеного слова, а ще - від намічених планів. Останнім часом приміщення і територія РЕМу зазнали чималих впорядкувань і милують сьогодні око кожного, хто буває у господарстві місцевих енергетиків. Нові приміщення, впорядкована територія, з любов'ю і з господарською передбачливістю закладений сад. Схильність і бажання М.М.Корзуна до новобудов, до наведення ще кращого порядку у себе в господарстві відзначали багато хто з гос-

тей, які виголошували сердечні вітання і святкові промови. А керівник "Житомиробленергобуду" Олександр Дем'ячук, привітавши в особі директора Попільнянського РЕМу весь очолюваний ним колектив казково гарним букетом квітів, пообіцяв подарувати попільнянським енергетикам півтонни цементу, аби найкраще і найміцніше скріпити майбутні їх будівельні плани і наміри. Втім, того вечора вітали колектив Попільнянського РЕМу і багато інших гостей: заступник голови райради Валерій Лук'янчук, директор одного з найбільших споживачів електроенергії в Попільнянському районі - цукрозаводу імені Щорупи Олександр Самчук. Найближчий до Попільні Андрушівський РЕМ в особі його директора Миколи Яринчина також виголошував теплі і щирі слова привітання для колег.

Святкові урочистості разом з привітаннями, промовами і нагородами мали ще один, достатньо важливий і приємний вимір: вони супроводжувалися чудовими мистецькими і артистичними виступами колективів Попільнянського РЕМу. Концерт із задушевними, ліричними піснями, дотепними гуморесками продовжувався виступом духового оркестру ВАТ "ЕК "Житомиробленерго" "Енергія" на чолі з керівником і диригентом Петром Гаркушею. Улюбленицею попільнянської публіки стала і солістка оркестра Наталка Зубарева, а також чимало музикантів-солістів, які своєю виртуозною, вишуканою грою вражали глядацьку залу, створивши прекрасний настрій і справивши незабутню враження від славного ювілею Попільнянського РЕМу.

В.ГОЛОВКО.

ГАЗИФІКАЦІЯ ЧИ ЕЛЕКТРИФІКАЦІЯ, ГОЛОВНЕ - ЩОБ БУЛО ТЕПЛО

Майже щороку Володарсько-Волинський район стає центром уваги всієї Житомирщини через невирішеність проблеми забезпечення теплом десятків багатоквартирних будинків. Річ в тім, що Володарсько-Волинський, селища і села району так і залишилися острівом плавів і проєктів газифікації населених пунктів області. На жаль, це чи не єдиний регіон області, куди блакитне паливо так і не змогло дійти мережами газопроводів. А з іншими видами палива (мазут і вугілля) у Володарсько-Волинському і селищі Нова Борова в останні п'ять років виникли великі проблеми, суть яких зводилася до того, що спалювання мазуту (який став неможливо дорогим паливом) виявилось не під силу ні місцевому бюджету, ні мешканцям будинків. Тому зими останніх років були для мешканців п'ятиповерхових неабияким випробуванням - жити в квартирах, де температура сягала трохи вище нульової позначки, було непросто. Ще непростішою була роль місцевого РЕМу, його персоналу, оскільки мешканці холодних будинків масово "сідали на розетку", вмикали всі мыслимі електроприлади, що призводило до кількохразних перевантажень всіх проєктних потужностей квартирного електрообладнання. За відсутності газопостачання логіка подій, намагання мешканців вирішити нагальні "теплопостачальні" проблеми за допомогою електроенергії повинні були вже давно призвести до переобладнання будинків під вимоги і стандарти електроопалення. А зростання ціни за газ упродовж останнього часу доводить, що блакитне паливо - вже далеко не найдешевший вид

енергосистів. Тим не менше, про серйозність і справжню ділову ініціативу у вирішенні проблеми тепла для мешканців Володарсько-Волинського і Нової Борової заговорили тільки влітку 2006 року, коли губернатором Житомирщини став Юрій Андруцький - досвідчений енергетик і в недавньому минулому - член НКРЕ. Безумовно, Юрій Андруцький чи не найкраще розумів проблематичність швидкої газифікації Володарсько-Волинського району і ще більшу проблематичність вирішення проблеми тепла для жителів "багатостраждальних" будинків найближчої зими. Тому після певних розрахунків, розгляду кількох варіантів вирішення застарілої проблеми було прийнято рішення використовувати для обігріву електроенергію. Однак намітити і запланувати - це одне, а ось реально вирішити, технічно підготувати житловий фонд до умов електро-

опалення - зовсім інша, набагато складніша, річ. Обласна влада, щоправда, спромоглася віднайти аж три мільйони гривень, і тепер працівники чи не всіх інженерно-технічних служб ВАТ "ЕК "Житомиробленерго" разом з персоналом Володарсько-Волинського РЕМу з усіх сил "налягли" на переобладнання мереж, схем і умов електропостачання будинків з таким розрахунком, щоб можливість електроспоживання кожної квартири сягали до 12 кВт. Завдяки самовідданій роботі працівників ВАТ "ЕК "Житомиробленерго", а також працівників ДП "Житомирська мехколона" в листопаді і за першу декаду грудня 2006 року основні монтажні роботи з підготовки житлового фонду дев'ятнадцяти багатоквартирних будинків у селищі Володарсько-Волинському було проведено. Ще за кілька тижнів мешканці цих будинків зможуть отримувати тепло за допомогою електродіодів, електроконвекторів, обігрівальних приладів, і загроза замерзання у домішках під час можливих морозів вже не видається такою загрозою. В селищі Нова Борова лише один будинок підготовлено для постачання електроенергії за новими, більш потужними і надійними схемами. Однак головне зроблено: початок вирішення застарілої проблеми покладено. Навіть взимку, за умов помірних температур, роботи можна продовжувати, хоча зрозуміло, що винятково важливим буде питання подальшого фінансування робіт. Хоча гроші грошіма, а ось здоров'я людей, їх самопочуття, зрештою - елементарні умови для проживання - це без сумніву найголовніше.

А.ПІЛИПЧУК.

Грудневий календар щедро позначився днями народження багатьох працівників та ветеранів ВАТ "ЕК "Житомиробленерго". Уже 3 грудня відзначив свій день народження Петро Федорович Власенко, начальник енергоінспекції, ветеран енергокомпанії, а ще один знаний і авторитетний працівник колективу - заступник голови профкому ВАТ "ЕК "Житомиробленерго" В'ячеслав Андрійович Трофімов - святкував свій день народження 11 грудня. 12 грудня поздоровлення з нагоди свята отримали Олександр Сергійович Задоя - заступник директора Радомисльського РЕМу і Валентина Вікторівна Лебідь - головний бухгалтер Чуднівського РЕМу. Начальник служби ІПЗ Микола Дмитрович Мормуль відзначав свій день народження 16 грудня, а Зінаїда Михайлівна Жигалло - заступник директора Володарсько-Волинського РЕМу - отримала вітання з нагоди найприємнішого свята 19 грудня. Цього ж дня вітань удостоїлись ветерани ВАТ "ЕК "Житомиробленерго" Нарціон Михайлович Канчуківський та Володимир Олександрович Котенко. Заступник директора Черняхівського РЕМу Геннадій Леонідович Бардук 20 грудня стане тридцятирічним ювіляром, цього ж дня вітань з нагоди дня народження прийматимуть головний інженер Малинського РЕМу Валерій Петрович Нестерук і Юрій Георгійович Трошин - пенсіонер та ветеран ВАТ "ЕК "Житомиробленерго". Сорочарічний ювіляром 21 грудня 2006 року стане заступник директора Коростенського РЕМу Сергій Васильович Харченко. Одночасно зі своїм професійним святом 22 грудня 2006 року відзначатимуть свій день народження поважні ветерани енергопостачальної компанії Іван Корнійович Зибюк, Микола Дмитрович Катрук, Тамара Федорівна Лазаренко та Анна Федорівна Топачевська. 23 грудня відзначатиме день народження начальник служби ОП Віталій Вікторович Дем'янюк, а 26 грудня - головний фахівець з бюджетування Тамара Володимирівна Бабак. Уславлений ветеран ВАТ "ЕК "Житомиробленерго" - начальник ВМТП Григорій Володимирович Самчук - відзначатиме день народження 28 грудня 2006 року. Заступник начальника служби РЗІА Олег Володимирович Потемський відзначатиме свій день народження 30 грудня 2006 року, а в останній день 2006-го вітань з нагоди дня народження прийматимуть одразу двоє наших працівників: заступник директора Ружинського РЕМу Олег Петрович Кулибаба і ветеран колективу Юрій Терентійович Гондерук.

Шановні друзі, дорогі колеги, уславлені ветерани!
Прийміть найщиріші вітання з нагоди вашого свята, нехай воно означиться на вашому життєвому шляху приємними і незабутніми враженнями, неодмінно хорошим настроєм, гарними сподіваннями і світлою надією. Міцного вам здоров'я, людського щастя та удачі!

Зі святом вас!
Правління і дирекція ВАТ "ЕК "Житомиробленерго", профспілковий комітет.